

המשר לפרשת: ראה

עומד ועושה את עסקיו הלא חוקיים.
"האם שכחת את מה שסיכמנו כי אין לך לעשות סחר בהימורים ביריד?!. תאמר תודה שכל השנה לא הענשתי אותך, והנה כעת אתה עובר על ציוויי?!.".
הסוחר הסמיך והתבייש:
"אם הייתי יודע שהמושל פה – לא הייתי עושה זאת", הוסיף לומר ברוב חוצפתו.
בינתיים, אנשים רבים שראו את המושל עומד ליד דוכן ההימורים התפעלו מהמחזה, ותוך דקות התאספו מאות אנשים סביב הדוכן הלא חוקי. סוחר ההימורים שראה את ההתקהלות הרבה שנוצרה לפתע, החליט כי אסור לו לפספס הזדמנות שכזו, ומול פניו של המושל, נעמד והכריז בקול:
"רבותיי, בואו להתעשר ברגע אחד.. הימור קטן וכל כספכם יוכפל וישלש. אל תעמדו מנגד!".
איזו חוצפה ואיזו עזות נוראה - מול העיניים של המושל!.."

- "רבותיי", אמר הרב פרץ, "על החטאים שעשינו כל השנה אין קיטרוג כה גדול, כי מה לעשות וה' ברא אותנו עם יצר הרע אך הקיטרוג הגדול שיש על האדם הוא - כיצד עברת על רצון ה', כשזה מול עיניו והוא רואה אותך?!. כיצד חשבת שה' לא רואה אותך?!. וכיצד אף עתה, בשעת היריד הגדול של חודש אלול, בו אני מסתובב ובודק, אתה ממשיך לעשות ככל העולה על דעתך... אתה מתכנן איפה לנפוש בסוכות... סוגר כבר שבת חנוכה אצל הסבתא..."

אבל רק רגע, מה עם יום הדין על חייך?.. מה עם שיפור מעשיך והבטחתך שלא לעשות דברים אסורים?.. האם בזה אתה אומר:
"לא נורא, נבוא לסליחות, נתקע קצת תקיעות והכל יהיה בסדר", וכי אתה לא מתבייש לעשות זאת מול פניי! תשובה זה להבין שה' נמצא מולנו כל רגע ובפרט כעת בשעת היריד, ועלינו להראות לו שאנו מכירים בו שהוא מלך וכעת הוא מסתכל עלינו ובודק אותנו, וחלילה איננו אדישים ורוגעים כי נאכל ראש דג ונאמר קצת סליחות, ואז מיד נצא לטיולים בחג סוכות, ונתכנן את השנה הבאה כפי רצוננו! זה העבודה של אלול – להרגיש שהוא מסתכל עלינו, בפרט כעת בחודש היריד ולהתאמץ יותר מכל השנה!.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<div></div>	<div></div>
השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".	
שער ג פרק: פד-פז.	

מסיימים את השמוש באיזה חפץ, הם מניחים אותו והולכים, הם יכולים להוריד כל מיני דברים מהבית ולהשאיר אותם במקום שהם סיימו את המלאכה וללכת.

וכן אסור ליטול כלי מבית חברו דרך גנבה להשתמש בו ולהחזירו. ולא יגנוב את שלו מאחרי הגנב, שלא יראה כגנב.

לפעמים נכשלים בדברים קטנים. באמת, יש לדון מבחינת ההלכה, אם יש אומדנא חזקה, ביחוד לגבי פרטים קטנים, שהחבר מוכן שישתמשו בכליו למרות שלא שאלו אותו? (יש בזה מחלוקת בין האחרונים).

פו. לא תנחשו ולא תעוננו (ויקרא יט, כו).
לא תנחשו - כגון אלו המנחשים בחולדה ובעופות. פתו נפלה מפיו, צבי הפסיקו בדרך, ואומר: אות הוא כי לא יצליח דרכו, וסר מן הדרך בעבור זה. והדומה לענינים האלה. שלא ילך לקראת נחשים, הן לעשות מעשה הן להמנע מן המעשה. לא תעוננו - לשון עונות ושעות. שאומר: יום פלוני יפה להתחיל מלאכה, שעה פלונית קשה לצאת. ואין לשמוע אל דברי הוברי השמים, אבל יבטח לבך בה' אלקי השמים ואלקי הארץ.

לגבי אברהם אבינו, נאמר לו מפי הקב"ה, צא מהאיצטגנוות שלך. אברהם אבינו לא היה טיפש, ואעפ"כ נאמר לו, צא מהאיצטגנוות שלך! כי ישראל הם מעל המזל. לכאורה לפי זה יוצא, שיש משהו באיצטגנוות, רק אתה בתור ישראל אין לך

סמל מדינת ישראל

בס"ד	מצא את המסתתר				
<p>לפרשת</p>	<p>עקב</p>				
<p>מצא 18 מילים מן הפרשה. במאוזן, במאונך ובאלכסון.</p>	<p>מצא מימרה מסתתרת .</p>				
ט ש ע ט ו ב ה ט מ	נ כ ד ח כ ל י כ ט ת	ט ב כ ד ק ר ב י א	כ צ ו ח ו ט א ת ט	ה א ח א ח ד כ ד ח	ד ת כ י א ב ד ע כ
כ ת ל ד ט ו ב ה ז	ע ה ר ב ה ד כ ט ד	ד צ ק ש ע ב ש נ כ	י כ מ ד י כ ע ד ט	ח ד ט כ ה ל ט ו ע	כ ש ע ח ב ד י כ ת
ת י ד ט ר כ ט ס ד	ב מ כ ל ת מ ד ע פ	י ל ט ד י ע כ ט ד	מ ח כ ת צ ט ש ס ע	ט ד פ ו ד נ כ ד פ	כ מ מ ט כ ע ט ש כ
אתר מפתים	מפתים	מעט כלתם פסילי	מפתים תרבה תועבה חרם	השמדך	מעט פסילי
שקץ בלתה כתבים חלמיש	כסף כחי אצבע העדתי	זתב עצם כתבים אצבע	חרם חטאכם	זתב עצם כתבים אצבע	זתב עצם כתבים אצבע
<p>האם מצאת את המשפט:</p> <p>טוֹבָה חֻמָּה מְלֵל קֵרֵב וְחוֹטֵא אֶחָד אֶחָד יֵאָבֵד טוֹבָה תְּרַבַּח : מֵאֵת : קַהֲלַת פֶּרֶק ט</p>					

שומר ישראל

רבותיי, עם ישראל עובר תקופות מיוחדות לאחרונה, אשר כל איש אשר עיניים בראשו חוזה ורואה את הבטחת הבורא כי ארצנו היא: "ארץ אשר ה' אלקיך זורש אותה תמיד, עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה"...

עם ישראל מוקף בשונאים ואויבים מבית ומחוץ, אך הבורא יתברך שומר עלינו מפני שאנו עמו ונחלתו, עלינו הוא שומר ומשגיח יותר מכל אומה.

היה זה לפני כמה שנים, שהתקשרות העולמית מדווחת על התפרצות של שריפת ענק בסמוך לעיר 'אתונה' שביוון. הדליקה שפרצה עקב החום הכבד הגיעה לאסון גדול מימדים אשר גבה את חייהם של לפחות 50 בני אדם, ובנוסף של כ-150 פצועים.

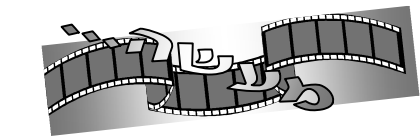
בתיים שלמים נשרפו על כל יושביהם והתפררו לחלוטין ואף מכוניות רבות נותרו כחתיכות פח מפוחמות, והכל מאש קטנה שנוצרה בעקבות החום הכבד וגרמה לאסון נורא.

אחד השירים בממשלת ישראל התבטא ואמר, כי אנו צופים בנס גלוי כשאנו עדים מה עשתה שריפה אחת ביוון – הרס של ערים שלימות, בעוד שאצלנו בכל יום מתלקחות עשרות שריפות באזור הדרום, אשר נשלחות על ידי אויבינו במטרה לפגוע בנו, אך משמיים שומרים עלינו ולמרות ההפסד הרב של שטחים

חקלאיים, אף אדם לא ניזוק ולא נפצע מכך – זהו נס של ממש. 0 נפגעים בשריפות בישראל.

ומתי התרחשה השריפה ביוון?.. בתקופה בה מבצעים אויבינו שריפות מכוונות לעבר שטחנו, האם אין זה יד ה' להראות לנו – ראו בניי, כמה אני שומר עליכם, וכמה אני מנסה לעורר אתכם ולדבר אליכם שתשפרו את מעשיכם, כי אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל.

מעל מאה שריפות מכוונות של שטחים חקלאיים בשלושה חודשים בשנים שעברו – זהו המספר שניסו אויבינו לפגוע בנו, אך ב"ה – 5 נפגעים!. בעוד ששריפה אחת ביוון ובה- 50 הרוגים ו- 150 פצועים!.

מאידך, ממש באותה תקופה, חוותה ארץ ישראל כ-10 רעידות אדמה רצופות, שבוע אחר שבוע, כשכולם ב"ה יש 0 נפגעים. לעומת זאת, במדינת 'נפאל' התרחשה רעידת אדמה אחת לפני 7 שנים, בה נספו 8,768 בני אדם ו-22,300 איש נפצעו בדרגות שונות.

האם יש ספק אם זו יד ה' המראה לנו כי ה' אלוקיך הולך עימך ושומר עליך – 10 רעידות אדמה ללא נפגעים!. אך בכל זאת, לא לחינם התרחשו 10 רעידות אדמה רצופות, אלא ה' מדבר איתנו ורוצה מאיתנו משהו.

וכבר התבטא לפני שנים ספורות מרן הרב שלמה עמאר שליט"א ואמר כי הקב"ה מנסה לדבר איתנו ומבקש שנתעורר, וכיוון שאנו לא עושים זאת הוא מנסה להעיר אותנו ומרעיד את האדמה שתחת רגלינו.

הרי בואו נחשוב, אם רעידת אדמה אחת היתה בעוצמה כמו בנפאל חלילה, הרי מה היה נשאר מאיתנו היום. אנו רואים את הבורא יתברך שומר על ארצנו בקדושה בחוש!.

"המביט לארץ – ותרעד", הקב"ה מביט בנו ודורש מכל אחד להשתפר ולהתחזק. אין חכמות, עלינו לזכור כי במשך הדורות, היה הקב"ה מוכיח את ישראל כשהיה רואה שהם סוטים מדרכו והולכים ברך הגויים, אך אם חלילה הם לא היו מבינים את המסר, הוא היה מביא עליהם פורענות קשה ל"ע.

על כן, עלינו לשמוח מצד אחד, בראותנו עד כמה ה' אלוקנו שומר עלינו יותר מכל עם, ומצד שני, עלינו להתעורר ולהתקרב אליו שכן הוא מנסה לדבר אליי ואלייך..

דבר מופלא ומדהים נוסף שאירע לפני מספר שנים, ועורר הדים רבים הוא נפילתה של האבן הגדולה והעתיקה מהכותל המערבי.

היה זה, יום אחר צום ט' באב בו התאבלנו על חורבן בית מקדשנו. לפתע, באורח פלאי ונדיר נשמטה אחת מאבני הכותל, אשר משקלה עומד על כ-400 ק"ג ונחתה, לא פחות ולא יותר ב... רחבת הכותל של 'הפרומים'.

באורח נס מצמרר ומזועזע לא היו נפגעים, ואפילו אשה אחת שעמדה להתפלל באיזור לא ניווקה אלא ראתה את האבן נוחתת בסמוך אליה.

מיד אחר המקרה הנדיר התבטא רב הכותל ואמר כי יש לעשות חשבון נפש מדוע נפלה האבן דוקא במקום זה, וכי הדבר קרה 'במקרה?.. והרי אנו מאמינים בני מאמינים כי אין דבר הקורה ללא רצון ה', וה' יתברך הוא זה שהפיל את האבן דוקא במקום זה אשר אינו עושה את רצון ה' והולך כרצונו. האם אין זה ה' המדבר איתנו בצורה ברורה?..

ומתי זה קרה?.. ביום שאחר החורבן. אלא, שתמיד יבוא יצר הרע וחילותיו ינסה להסביר לאדם כי זהו דבר טבעי וכי האבנים הללו כבר עומדות שנים רבות וצריכות חיזוק, וכיוון שהיתה נזילת מים באיזור זה, החליטה האבן ליפול.

רבותיי, אל תתפתו ואל תקשיבו לכך – אין מקרה! זהו רק ה' לבדו העשה, עושה ויעשה לכל המעשים, וגם אם היתה נזילה – מדוע נזכרה האבן ליפול דוקא כעת ולא כל אלפי השנים האחרונות, ומדוע מכל המקומות בכותל נפלה האבן דוקא ברחבת הפרומים ונשות הכותל?..

"היתקע שופר בעיר ועם לא יחרד", אומר הנביא – עלינו להתעורר, ה' מדבר איתנו בצורה ברורה: בניי, הגיע זמן גאולתכם, עזבו לכם כל דבר אשר אינו כרצוני ולכו בדרכי, כי אני הוא זה השומר עליכם ומציל אותנו מכל מיני שריפות ואסונות, ומכל רעידות אדמה קשות אם תשובו בתשובה, כל אחד במעשיו, מיד אגאל אתכם גאולת עולם!!!

הלכות: דיני ברכת שהחיינו.

א. דיני ברכת שהחיינו.

ובענין נוסח הברכה 'שהחיינו וקיימנו והגיענו' אינו כפל לשון גרידא, אלא שהחיינו הכוונה להדות להשי"ת על שנתן לנו החיים (הגשמיים), וקיימנו – הכוונה שנתן לנו הקיום (הרוחני) באמונתו ובקיום מצוותיו הנצחיות, והגיענו – לקיים המצוה בשלימות ובהידור (ובפירות או כלים ובגדים הכוונה שהגיענו ליהנות מהפרי או החפץ שלם ומהודר ולשמח ליבנו בכך).

ובענין הניקח בתיבת 'לזמן הזה', במשנ"ב סי תרע"ו (סק"א) בשם המג"א ומטה משה ומהרש"ל לומר לזמן (בחיר"ק), אמנם בסידור יעב"ץ ועוד סידורים הנוסח לזמן הזה (בפת"ח). וכן הוא עפ"י הדקדוק וכן מנהג העולם.

ב. ברכת שהחיינו ומחיה המתים על ראית פני תבירו

סעי' א', שר"ע. הרואה את חבריו לאחר שלושים יום אומר שהחיינו ואחר י"ב חודש מברך מחיה המתים, והוא שחביב עליו הרבה ושמח בראייתו. ועיין במשנ"ב. וזה כבר כמה דורות שכותבים גדולי הדורות שאין אנו נוהגים בברכות אלו, לא מיבעיא בברכת מחיה המתים שאין נוהגים כלל לברך ואפילו לא ראה את חבריו החביב עליו ביותר זה כמה שנים ויותר, אלא אף ברכת שהחיינו אין מברכין, ונתנו על זה כמה טעמים, אלא אומרים זה לזה (בלשון המדוברת) 'ברוך השי"ת שאנו מתארים זה עם זה, ובזה יוצאים ידי חובה. אמנם באופנים יוצאים מן הכלל נוהגים גם היום לברך, וכגון שהיה חבריו הקרוב או רבו אביו, אחיו ובנו במצב של סכנה מחמת חולי או ענין אחר, ויצא מכלל סכנה וראהו לאחר שלשים יום שלא ראהו כלל, ואף שקיבל ממנו פריסות שלום במכתב או ע"י אנשים, וכן כל כיוצא בזה.

ואפילו שלא באופנים היוצאים מהכלל, אם ירצה יוכל לקחת פרי חדש ובשעה שנפגש בראשונה עם חבריו לברך על הפרי ולפטור בברכה זו גם את ראייית פני תבירו.

ג. רואה תבירו הנאמן והאהוב עליו בפעם הראשונה (וסומא שנתפקחו עיניו).

סעי' ב', שר"ע. מי שלא ראה את חבריו מעולם, ושלח לו כתבים אף על פי שהוא נהנה בראייתו אינו מברך על ראיייתו. כיון שלא נתחבר עמו פנים אל פנים אין מעולה האהבה כ"כ עד שיהיה נהנה ושמח בראייתו (מ"ב סק"ה). ובהמשך דבריו מביא משנ"ב דברי הפמ"ג שלענין אם ילדה אשתו ורואה עתה את יוצא חלצו, אפילו ורואה זה עתה פעם ראשונה מברך שהחיינו, דודאי יש שמחה בילדו אף שלא ראהו מעולם, ויש הכותבים שהוא הדין לחבירו אשר קשור עמו בקשרי ידידות אמיצים ותגדל התקשרותו ואהבתו אליו לאין שיעור בצורה מופלאת היוצאת מגדר הרגיל, יוכל לברך שהחיינו אף כשרואהו בפעם הראשונה, ולא היו בכלל ברכה לבטלה.